SANT MAGÍ ACOMPANYA, DE NOU, ELS CAMINANTS A LA SEVA CAPELLETA DEL CAMÍ DE LA CARDOSA

Entrevista amb Ton Boquet

Rosa Vilaró

El passat diumenge, dia 21 de maig va tenir lloc la inauguració de la nova capelleta de Sant Magí, que es troba ubicada al camí de la Cardosa.

Els actes d'inauguració de la capella, que va haver de ser traslladada a aquest nou punt degut a les obres de la variant de Cervera, es van iniciar a les 9 del matí amb una concentració a la rotonda de l'Avinguda d'Agramunt des d'on es va marxar fins a la capella. A les 10 del matí es va fer la benedicció del nou emplaçament, acte després del qual l'organització va oferir un esmorzar de germanor.

La nova capelleta s'ha aixecat amb l'esforç d'aquells que estimen el Sant, juntament amb la col.laboració del Ministeri de Foment i l'Ajuntament de Cervera, que de seguida van entendre que era necessari fer actuacions al respecte.

Els senyors Ton Boquet, el matrimoni Plassa-Tella, el senyor Comorera i el matrimoni Noguera-Vilalta, així com els veïns de les finques i tots els que composen l'Associació d'Amics de Sant Magí, amb el seu esforç i la seva preocupació per aconseguir retornar al Sant un espai des d'on acompanyar els caminants, han aconseguit aquesta fita en el breu termini de dos anys.

Ara la capelleta, que és un punt de referència al camí de la Cardosa, ja es pot visitar. Es pot veure el Sant i es pot també llegir, gravat

en un lateral de la mateixa, la poesia que el senyor Ramon Turull va dedicar a la capelleta del Clot de Sant Magí.

Els responsables de la seva construcció tenen projectes per fer d'aquest espai una zona viva.

El senyor Ton Boquet, en nom de totes les persones que hi han col·laborat en la seva construcció, ens explica tot el procés i els nous projectes per la nova capelleta de Sant Magí.

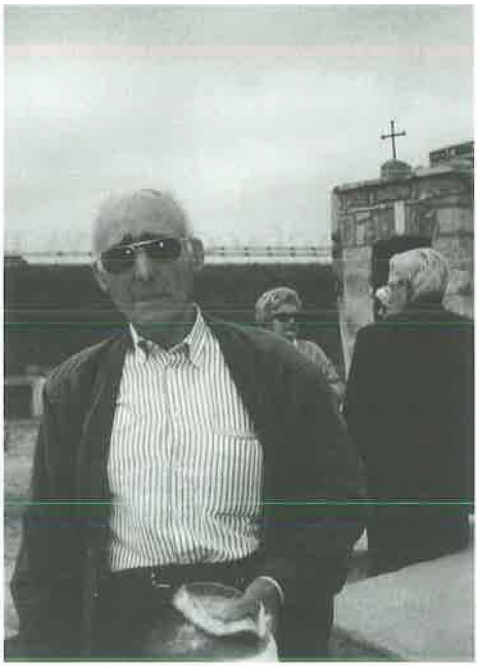

El senyor Ton Boquet, devot de Sant Magí, ha seguit el procés de reubicació de la capelleta des dels seus inicis i és un dels coneixedors de totes les circumstàncies i anècdotes que han envoltat aquest esdeveniment.

P.- Quins són els orígens de la capelleta de Sant Magí?

R.- Aquesta capelleta estava al camí de la Cardosa i abans aquest era un camí molt transitat. Recordo, de molt jovenet, que els divendres, els dies de mercat, per aquí passava la gent de la Cardosa, d'Hostafranchs, de Sedó, de Riber... que venien a mercat. De fet, era com una processó de ruquets carregats, amb les gallines i tot el material.

Nosaltres tenim tota la terra en aquesta banda, i per això gairebé hi passem a diari.

D'altra banda, a casa nostra, Sant Magí és més que una tradició. El meu besavi, que es deia Ton Boquet Vall, va començar a anar a Sant Magí a buscar l'aigua amb el ruquet, sense carro, ja que encara no havia ni carros! Jo considero que és una de les cases més velles de Cervera tan arrelada a Sant Magí. I la causa va ser que el meu besavi va agafar una malaltia que llavors en deien "les febres", la qual

confinava als malats a un any de llit. La promesa que va fer va ser que si es curava aniria a Sant Magí. I així ho va fer. A partir d'aquí la devoció la va seguir el seu fill, el meu avi, Josep Boquet Bòria, i després va seguir el meu pare Llorenç Boquet Alsina i ara hem volgut continuar-la nosaltres, encara que amb algun interval. Però sempre tornem a Sant Magí.

P.- Què va passar amb l'antiga capelleta de Sant Magí?

R.- El que va passar és que aquí l'evolució tampoc no la para ningú. Amb les obres de la variant de Cervera, aquesta capelleta havia de desaparèixer. Ja li vaig explicar personalment al senyor Ramon Balcells, llavors alcalde, el que ens venia a sobre.

El problema estava en què la capelleta no era a una finca i no sortia un propietari. Així que es va decidir que si els camins són de l'ajuntament, també ho seria la capelleta.

L'ajuntament doncs va fer les gestions i em van fer testimoni del compromís que l'empresa adquiria, de tirar la capelleta per a tornar-la a construir. A partir d'aquí vaig buscar col·laboradors, que van ser

Inauguració de la capelleta

el senyor Noguera, veïns de finques d'aquí, el matrimoni Tella Plassa, el senyor Comorera i d'altres i ens vam començar a moure.

P.- Quan es va tirar a terra?

R.- Al cap de mig any ja vam veure les estaques al voltant de la capelleta.

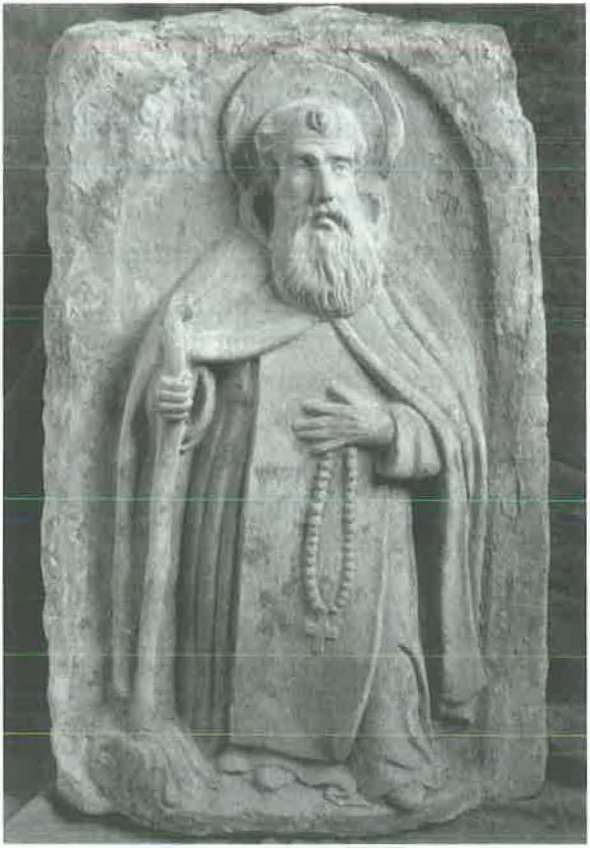

Imatge de la capelleta

L'empresa ens va dir que ella no la tocaria, és a dir, que l'haviem de treure nosaltres, però que els aviséssim del dia que la volguéssim treure. Aqui hi ha una anècdota molt bona. El dia abans de treure-la ens vam dirigir a l'empresa i l'endemà, amb la brigada municipal i el senyor Cases, en aquell moment regidor d'obres de l'Ajuntament, es va derruir la capelleta (no vam voler tirar-la nosaltres, perquè no ens veiem amb cor de tirar una cosa de la que teníem tants records)

D'aquest fet hi ha una acta a l'ajuntament. Van quedar dipositaris de la imatge, d'aquestes pedres que consten de 1604 i 1880 i de la creueta de dalt, el matrimoni Tella-Plassa i, resulta que l'encarregat de les obres, que de la capella en deia el *Santo*, aquell dia no hi era i l'empresa no el va avisar. L'endemà de treure la capelleta, va passar per allí i al no trobar-la, agafa el mòbil, telefona l'empresa i diu "*Nos han robado el Santo*". Bé, de tot això ja han passat dos anys.

P.- Parli'm de com s'ha desenvolupat l'obra en sí de la nova capelleta.

R.- Un cop desmuntada, nosaltres estàvem pendents de les obres de l'autovia. A mida que avançaven, feien els acabats, els laterals, els desaigües... i així va arribar el dia que es van poder començar les obres. Llavors van fer aquest camí de passadís, però la capella l'havíem d'aixecar nosaltres, perquè els treballadors de l'empresa de la variant no eren homes per fer aquest treball, ja que estan acostumats a fer altres feines no tan delicades.

L'artífex ha estat el Miquel Codina, que es va posar a la nostra disposició els dissabtes amb cinc manobres. En dos dissabtes estava acabada.

P.- D'on ha sortit el material?

R.- Pel material, les pedres més grosses ens les van portar els de la variant d'un mas que van tirar. Les lloses més petites les vam portar nosaltres amb la carreta.

Fa quinze dies que vam fer la festa de celebració de la col·locació de la primera pedra. El senyor Codina va fer un gran clot, on en una urna es van enterrar amb pedra els documents, inclosa una acta que tots els presents vam signar aquell dia, grans i petits, i el curiós és que el senyor Codina va signar "paleta". Un cop tapat, l'endemà ja vam començar a posar les primeres pedres.

P.- És important la ubicació?

R.- Aquesta capella és aquí i és pels caminants, com un acompanyant. Quan érem petits i anàvem a portar el dinar a l'era, teníem uns punts de referència on aturar-nos a l'ombra i dir un Pare Nostre. Sant Magí era i ha de ser això.

P.- Ha significat molts costos?

R.- Cap, a part de l'esforç personal.

P.- Qui és el propietari del terreny ara?

R.- Tota aquesta terra, de la que en queda un bocinet a l'altra banda

de la variant, pertany a Foment. Vam demanar que es passés la propietat a l'Ajuntament, però de moment només en van cedir l'ús.

P.- Tenen previst fer altres actuacions?

R.-Volem que al voltant de la capella hi hagi arbres fruiters. Hem plantat un lladoner i un cirerer i de cara l'any que ve farem una bona plantada d'arbres representatius de la Segarra, com alzines i roures, un codonyer, un albercoquer, freixes, olivers, ametllers...

Nosaltres, el que voldríem és que aquest esdevingués un lloc acollidor i fins i tot atractiu per a les escoles, com una mena de mostra de la natura segarrenca.

D'altra banda, hem sabut que per aquí al darrera hi passen unes venes d'aigua bastant importants. Quan sigui l'ocasió mirarem de fer unes prospeccions i si trobéssim l'aigua, hi farien uns dipòsits. Si aquesta fos potable, pensaríem en instal·lar una fonteta.

Aquí, a temporades, venen senyores que després de dinar, els agrada passejar. Estaria bé que poguessin seure, veure un glopet d'aigua... Hem de suposar que això ens ho respectarien.

Tenim projectes que esperem portar a terme entre els amics de Sant Magí, els veïns i algú que s'hi vulgui agregar... Sant Magí no és patrimoni de ningú. És un Sant de tothom.